

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619202908
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619202908.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcov: 1/ R. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v B. B., E. I. č. XXXX/XX, a 2/ R. Q., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v B. B., E. I. č. XXXX/XX, obidvaja zastúpení JUDr. Ivetou Bračokovou, advokátkou so sídlom v Lučenci, Martina Rázusa č. 29, proti žalovanej S.. F. T., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v Q., zdržujúcej sa v Q., R. P. č. XXX/XX, o vypratanie nehnuteľností, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 5C/19/2019-34 zo dňa 02.12.2019, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e.**

Žalovaná je **p o v i n n á** nahradiť žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov odvolacieho konania žalobcov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť vypratať nehnuteľnosti v katastrálnom území Q., ktoré sú zapísané Okresným úradom Poltár, katastrálny odbor na LV č. XXX pre katastrálne územie Q., a to pozemky parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape: parcela č. XXX (záhrada) o výmere XXX m², parcela č. XXX/X (zastavané plochy a nádvoria) o výmere XXX m², parcela č. XXX/X (zastavané plochy a nádvoria) o výmere XX m², parcela č. XXX/X (zastavané plochy a nádvoria) o výmere XXX m², parcela č. XXX/X (zastavané plochy a nádvoria) o výmere XXX m² a stavby rodinný dom so súpisným číslom XXX na parcele registra C KN č. XXX/X, hospodárska budova so súpisným číslom XXXX na parcele C KN č. XXX/X, hospodárska budova so súpisným číslom XXXX na pozemku C KN č. XXX/X a odovzdať ich žalobcom 1/ a 2/ do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok) a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcom náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do troch dní od právoplatnosti samostatného uznesenia, ktorým vyšší súdny úradník rozhodne o ich výške (druhý výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého žalobcovia 1/ a 2/ sú ako manželia bezpodielovými spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX vedenom pre k.ú. Q. v celosti; na základe nájomnej zmluvy zo dňa 16.11.2018 prenajali žalobcovia žalovanej sporné nehnuteľnosti na dobu určitú (12 mesiacov) za účelom bývania; listom zo dňa 16.05.2019 odstúpil žalobca 1/ od nájomnej zmluvy so žalovanou ku dňu 23.05.2019 z dôvodu neuhradenia nájomného za mesiace marec 2019 a apríl 2019;

odstúpenie od nájomnej zmluvy bolo žalovanej odoslané dňa 17.05.2019; listom zo dňa 28.05.2019 vyzval žalobca 1/ žalovanú na vypratanie a protokolárne odovzdanie sporných nehnuteľností ku dňu 03.06.2019, ktorý list odovzdal pošte na doručenie žalovanej dňa 28.05.2019; listom zo dňa 29.04.2019 požiadala žalovaná žalobcu 1/ o umožnenie úhrady dlžných splátok nájomného zo zloženého depozitu a o pokračovanie v nájme; za obdobie od 24.11.2018 do 30.04.2019 vznikol na odbernom mieste v sporných nehnuteľnostiach nedoplatok na elektrine v sume 1.425,26 €.

1.3 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie je žaloba žalobcov v plnom rozsahu dôvodná; súd prvej inštancie argumentoval, že nakoľko sú žalobcovia bezpodielovými spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností a odstúpili od nájomnej zmluvy so žalovanou ku dňu 23.05.2019 z dôvodu neoplatenia nájomného riadne a včas, užíva žalovaná sporné nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, z ktorého dôvodu „žalobcovia nemôžu realizovať svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v zmysle zákona v dôsledku toho, že žalovaná sa v predmetnej nehnuteľnosti zdržiava so svojou rodinou aj naďalej a túto užíva, pričom v súčasnej dobe na jej užívanie nemá žiadny právny dôvod; nehnuteľnosti sa tak nachádzajú neoprávnene v moci inej osoby ako jej vlastníkov, čím žalovaná neoprávnene zasahuje do vlastníckeho práva žalobcov, pričom žalobcovia majú právo na ochranu voči takýmto zásahom; na základe tohto súd považoval predmetnú žalobu za dôvodnú a žalovanej uložil povinnosť predmetné nehnuteľnosti vypratať a to v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku; súd žalovanej určil na návrh právneho zástupcu žalobcov na splnenie povinnosti vypratať nehnuteľnosti (...) dlhšiu lehotu (...) a to z dôvodu, že žalovaná nemá vyriešenú svoju bytovú otázku, pričom predmet nájmu obýva so svojim manželom a dvoma maloletými deťmi“; vo vzťahu k námietke žalovanej, že v sporných nehnuteľnostiach má trvalý pobyt súd prvej inštancie uviedol, že „trvalý pobyt žalovanej na adrese predmetu nájmu nezakladá jej vlastnícke, ako ani užívacie právo k budove a má len evidenčný charakter“; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobe žalobcov v plnom rozsahu vyhovel.

1.4 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 3 ods. 1, § 34, § 35 ods. 1, § 37 ods. 1, § 123, § 126 ods. 1 a 2, § 663, § 664, § 671 ods. 1, § 679 ods. 3 Občianskeho zákonníka; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešným žalobcom priznal proti žalovanej plnú náhradu trov konania.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná včas odvolanie zo dňa 05.02.2020 (č.l. 43-46 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadla v celom rozsahu; uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) C.s.p.; v odvolaní argumentovala tým, že

- (1) nájomnú zmluvu so žalobcami podpísala pod psychickým nátlakom bez možnosti vyjadriť sa k jej obsahu;
- (2) sporné nehnuteľnosti jej boli spolu s rodinou „odcudzené“ hrubým porušením všetkých práv, pretože boli predané na dobrovoľnej dražbe;
- (3) pokiaľ žalobcovia mali nadobudnúť sporné nehnuteľnosti kúpnu zmluvou, táto je neplatná, pretože neplatná je aj dobrovoľná dražba, ktorá sa uskutočnila bez jej súhlasu ako vlastníka, žalobcovia preto nie sú v prejednávanej spore aktívne vecne legitimovaní na podanie žaloby;
- (4) nie je pasívne vecne legitimovaná, pretože nedala súhlas na vykonanie dobrovoľnej dražby; vyjadrila názor, že každá dobrovoľná dražba, ktorú nenavrhol vlastníka nehnuteľnosti, je neplatná aj keď nebola podaná žaloba o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, resp. aj keď bola podaná a súd jej nevyhovel;
- (5) súd prvej inštancie pri rozhodovaní neprihliadal na právne predpisy na úseku ochrany spotrebiteľov; na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Žalobcovia 1/ a 2/ vo vyjadrení zo dňa 02.03.2020 (č.l. 55-56 spisu) k odvolaniu žalovanej prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedli, že s odvolaním nesúhlasia, odvolacie dôvody žalovanej nesúvisia s podanou žalobou, odvolanie je podané len účelovo s úmyslom predĺžovať lehotu na vypratanie a odovzdanie sporných nehnuteľností; napadnutý rozsudok považovali za správny a zákonný, pričom súd prvej inštancie správne zistil vecnú a správnu stránku veci; napadnutý rozsudok preto považovali za vecne správny a navrhli jeho potvrdenie.

2.3 Vyjadrenie žalobcov doručil súd prvej inštancie žalovanej dňa 12.03.2020 prostredníctvom pošty (č.l. 60 spisu) so stanovenou lehotou na vyjadrenie; žalovaná odvolaciu repliku nepodala.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanej spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4.1 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovanej ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k vyhovaniu žalobe žalobcov, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospeje k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.4.2 Odvolanie žalovanej nie je dôvodné. Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej spore boli splnené zákonné podmienky na vyhovie žalobe žalobcov; pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol postačujúci skutkový stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní tak nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.); zo skutkových zistení súdu prvej inštancie z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností v celosti a žalovaná ich užíva bez právneho dôvodu, pretože nájomná zmluva zo dňa 16.11.2018 uzavretá ohľadne sporných pozemkov zanikla odstúpením od nej ku dňu 23.05.2019; na základe uvedeného je zrejmé, že žalovaná zasahuje do vlastníckeho práva žalobcov k sporným nehnuteľnostiam bez právneho dôvodu a je preto povinná sporne nehnuteľnosti vypratať; pokiaľ ide o konkrétne odvolacie námietky žalovanej niektoré odvolacie námietky možno považovať za nové skutkové tvrdenia, ktoré sú v odvolacom konaní neprípustné pre nesplnenie podmienok ich prípustnosti (§ 366 C.s.p.), pretože až v podanom odvolaní žalovaná prvýkrát argumentovala, že nájomnú zmluvu „podpísala pod psychickým nátlakom bez možnosti vyjadriť sa k jej obsahu“; poukaz žalovanej na to, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní neprihliadol na právne predpisy na úseku ochrany spotrebiteľov neobstojí, pretože v prejednávanej spore nejde o spotrebiteľský spor (§ 290 C.s.p.), ale spor o ochranu vlastníckeho práva; nakoniec pokiaľ žalovaná v odvolaní argumentovala, že žalobcovia nie sú v spore aktívne vecne legitimovaní pre neplatnosť dobrovoľnej dražby, ktorá mala predchádzať nadobudnutiu sporných nehnuteľností žalobcami (neplatnou) kúpnu zmluvou, v tomto smere odvolací súd udáva, že jednak ide tiež o neprípustné novoty v odvolacom konaní bez splnenia zákonných podmienok (§ 366 C.s.p.) a jednak podľa ustálenej súdnej praxe možno platnosť dobrovoľnej dražby posudzovať výlučne v konaní podľa §

21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách v znení neskorších predpisov, t.j. otázku platnosti dobrovoľnej dražby nemožno preskúmavať v inom konaní ako prejudiciálnu otázku (porovnaj napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/272/2007 zo dňa 01.07.2008, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/66/2008 zo dňa 30.06.2009 uverejnené v zbierke ako R 23/2010, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/51/2009 zo dňa 23.06.2010 alebo uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/186/2010 zo dňa 16.12.2010 uverejnené v zbierke ako R 1/2010); z uvedeného vyplýva, že na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcov v prejednávacom spore bolo postačujúce preukázanie ich vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam predloženým listom vlastníctva č. XXX pre k.ú. Q.; pokiaľ žalovaná spochybňovala svoju pasívnu vecnú legitímáciu v spore táto vyplývala zo skutočnosti, že neoprávnene (bez právneho dôvodu) zasahuje do vlastníckeho práva žalobcov k sporným nehnuteľnostiam ich užívaním spolu so svojou rodinou (žalovaná v odvolaní nesprávne spája svoju pasívnu vecnú legitímáciu v prejednávacom spore s otázkou, či dala alebo nedala súhlas na vykonanie dobrovoľnej dražby sporných nehnuteľností pred ich neskorším nadobudnutím kúpnu zmluvou žalobcami); pre úplnosť navyše odvolací súd udáva, že konanie o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby vedené pod sp. zn. 13Csp/30/2019 (poznámka o prebiehajúcom konaní bola uvedená aj na LV č. XXX pre k.ú. Q.) bolo skončené zamietnutím žaloby a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.10.2019; na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku (§ 379 písm. a/ C.s.p.) o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom žalobcov v spore.

4.4.3 Pre úplnosť však napriek stotožneniu sa s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za potrebné dať súdu prvej inštancie do pozornosti, že súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 220 ods. 2 posledná veta C.s.p.); nevyhnutným predpokladom presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia je podľa odvolacieho súdu aj jeho zrozumiteľnosť; z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie v rámci svojej argumentácie hojne využíva cudzie (najmä latinské) výrazy (napr. vide infra, eklatantne, hoc est, in concreto, in summa, hoc tempore, in extenso) bez ich prekladu (napríklad v zátvorke) do slovenského jazyka; v zmysle § 3 ods. 1 a 2 v spojení s § 7 ods. 1 zákona č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky je pritom súd ako štátny orgán povinný v súdnom konaní vo vzťahu k stranám súdneho sporu používať štátny jazyk; je nepochybné, že odôvodnenie rozhodnutia je určené najmä sporovým stranám (ich zástupcom); cudzie (latinské) výrazy (hoci bežné v odbornom právnickom jazyku) môžu mať (často majú) viac významov; je preto vhodné, aby bolo vždy jednoznačne zrejmé, v ktorom význame súd cudzí (latinský) výraz použil predovšetkým za účelom zrozumiteľnosti rozhodnutia (jeho odôvodnenia); odvolací súd preto súdu prvej inštancie odporúča sa v budúcnosti uvedeného postupu v používaní cudzích slov vyvarovať a to buď ich nahradením vhodným výrazom v slovenskom jazyku alebo uvedením ich prekladu v zátvorke.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávacom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalovaná podané odvolanie ťažiskovo odôvodnila tým, že v prejednávacom spore dospel súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Skutkové zistenia súdu prvej inštancie z vykonaných dôkazov ako aj právne posúdenie veci sú však podľa odvolacieho súdu správne a obsahom uplatnených odvolacích dôvodov sa ich podľa odvolacieho súdu žalovanej nepodarilo spochybníť (body 4.4.1 a 4.4.2 odôvodnenia). Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala aj porušenie práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.) odvolací súd nezistil porušenie práva žalovanej na spravodlivý proces, ktoré porušenie žalovaná bližšie ani nešpecifikovala; žalovaná v podanom odvolaní bližšie neidentifikovala ani tvrdenú inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), preto sa jej existenciou v postupe a rozhodnutí súdu prvej inštancie odvolací súd osobitne nezaoberal; odvolací

dôvod spočívajúci v inej vade konania prichádza do úvahy v prípade, že ide o takú vadu konania, ktorú nemožno podradiť pod ostatné odvolacie dôvody.

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalobcovia boli v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešní, priznal im odvolací súd proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania žalobcov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.). Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).